

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **A. K. D.**, zastoupen JUDr. Zuzanou Suchanovou, advokátkou se sídlem Chaberská 509/4, Praha 8, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2021, č. j. 1 A 75/2020 - 67,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2021, č. j. 1 A 75/2020 - 67, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 29. 7. 2020, č. j. CPR-32164-10/ČJ-2019-930310-V235.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 7. 2020, č. j. CPR-32164-10/ČJ-2019-930310-V235, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 7. 2019, č. j. KRPA-244456-16/ČJ-2019-000022. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně uložil žalobci správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“). Dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie (EU), stanovil správní orgán I. stupně na 21 měsíců.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Uvedl, že by v případě nuceného bezodkladného vycestování bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho zdejšího zaběhlého života, jakož i do života jeho přítelkyně a rodiny. Zároveň by došlo k marnému vynaložení vysokých prostředků na jeho vycestování a případný návrat do České republiky. Stěžovatel žije v České republice (dále též „ČR“) téměř 4 roky. Po celou dobu žije řádně, bez jakéhokoliv problému či komplikace. Nespáchal žádný přestupek ani trestný čin. Z uvedených důvodů považuje zásah do jeho soukromého a osobního života za nepřiměřený vůči zásahu, který může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Stěžovatel následně doplnil svou žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V tomto doplnění informoval Nejvyšší správní soud o tom, že má rezervovaný termín pro osobní podání žádosti o povolení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie u Ministerstva vnitra ČR. V současné době zařizuje nezbytné podklady pro podání uvedené žádosti, a to včetně

prodloužení platnosti svého cestovního dokladu, což nebylo dříve s ohledem na proticovidová opatření možné.

[4] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění z důvodu neoprávněného pobytu v ČR. V rozhodnutí o správním vyhoštění se přitom řádně zabývala přiměřeností zásahu do soukromého a osobního života stěžovatele. Přiznání odkladného účinku by podle ní bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jímž je požadavek, aby se na území České republiky pohybovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád České republiky. Další legalizací pobytu je nedůvodně prodlužována doba jejich pobytu na území České republiky. Prostřednictvím jejich vazeb pak mohou dosáhnout aplikace § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, podle něhož nelze vydat rozhodnutí o správním vyhoštění, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Žalovaná proto navrhla, aby kasační stížnosti stěžovatele nebyl přiznán odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatel v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucen opustit území České republiky, což by mohlo mít negativní vliv na jeho soukromý a rodinný život. Podle tvrzení stěžovatele tento žije v trvalém partnerském svazku se svou přítelkyní, s níž sdílí rovněž společnou domácnost. Má rovněž blízký vztah s jejími dcerami a v současné době si vyřizuje nezbytné podklady pro zahájení řízení ve věci povolení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. Uvedenému tvrzení nasvědčuje rovněž obsah správního a soudního spisu. Stěžovateli by tak hrozila závažná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS). Z tohoto důvodu ostatně přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek na vykonatelnost napadeného rozhodnutí *ex lege* (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu). Nelze přitom nalézt rozumný důvod, pro který by mělo pro řízení před kasačním soudem platit něco jiného. Za této situace proto pro stěžovatele přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti relevantní smysl má, neboť pozastavení účinků správního rozhodnutí tak zůstane i nadále zachováno.

[8] Tuto újmu (zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života) přitom Nejvyšší správní soud považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma třetích osob totiž

pokračování

nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[9] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen důležitý veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamena nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[10] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu i rozhodnutí žalované.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu